

Miqui Puig

“Visc de la música i dels seus voltants”

Albert Lladó - 27/10/2008

Albert Lladó, albert@edicat.cat

Fotos: Ivan Giménez

Miqui Puig no deixa indiferent ningú. Qui escolta la seva música, i segueix els seus "voltants", o l'odia o es converteix en el seu fan. I ara, just quan la seva presència a la televisió cada vegada és més constant, presenta *Impar*, un disc que barreja quotidianitat i hedonisme, amb lletres plenes de referències als seus gustos més variats. Amb la voluntat de no caure en prejudicis, ens apropem a la seva nova proposta musical.

Per a qui no se'n recordi, qui eren Los Sencillos?

Los Sencillos era un grup que va néixer a l'Ametlla del Vallès, que va créixer a Granollers i que va explotar a Barcelona. Vam gravar sis àlbums de pop, entre l'any noranta i el dos mil, més o menys (encara que va néixer al vuitanta-sis i va durar fins el dos mil dos). I que ara sembla que es comença a reivindicar...

Els joves que no coneixien el teu treball, quan et busquen a la xarxa, es sorprenen?

Sí! Molt! La gent jove busca a Internet i troba sense el filtre de molts periodistes que ja tenen certs prejudicis. Una de les coses que volem fer l'any que ve és una capsa amb tota la història d'Els Sencillos, ja que ara mateix no es pot trobar cap disc al mercat.

Com recordes aquella època?

Jo ho recordo molt bé. Vaig descobrir el millor i el pitjor del negoci. Vaig estar en una multinacional però també recordo que vaig aprendre que, en aquesta feina, un dia estàs al més alt i, de cop, pots caure.

I te'n recordes del dia que vas escriure "Bonita es"?

Del dia exactament, no, però sempre recordo on ens vam inspirar per fer-la. Hi havia un lloc a Granollers, que es deia La Tasca, on coincidien els mods, els punks i els skins, i on anaven molt a prendre vi. En aquell carreró, coincíem tots.

Viure tants anys de la música, o de treballs relacionats, és més difícil del que la gent creu. Has pensat en algun moment en deixar-ho?

Molts cops! Jo volia anar al Canadà per fer-me llenyataire. Hi ha molts episodis complicats, on vas buscant el teu camí... Però com més et diuen que tu no vals, més vols fer coses. Jo crec que els artistes sempre fem el mateix disc i, si la moda d'aquell moment coincideix amb allò que fas, doncs perfecte.

Però recordes algun moment puntual especialment crític?

Home, el dia que vaig desfer Los Sencillos. Vam fer un concert a Lleida i només hi havia vint persones. Recordo perfectament quan tornava amb la furgoneta...

Quin paper va jugar Alaska en la teva decisió per seguir com a músic en solitari?

Alaska em van agafar un dia d'aquests que no tens ganes de fer res i em va explicar que tots passem per això. Olvido i Nacho, sens dubte, han sigut molt importants a la meva carrera.

I com veus la teva evolució com a músic en aquests anys?

Jo crec que no he evolucionat. Jo el que faig són cançons pop, i sempre he tingut facilitat per fer-ho. Crec que l'única evolució és que m'he convertit en més quotidià. Parlo de coses que a tothom li poden passar.

Explica'ns el teu procés de creació. Et tanques en un estudi? Vas apuntant idees a qualsevol lloc?

Porto tres llibretes. A vegades em ve primer el títol, a vegades a partir d'una escena...

Has fet de Dj a festivals com el Sonar o el Primavera Sound. Què diries a tots aquells que creuen que qui punxa discos està traient el lloc a qui fa música en directe? També és creació, per a tu?

Tampoc cal anar a l'altre extrem. Aquí, hem passat de creure que qualsevol pot fer de DJ - i jo crec que és una feina difícil - a posar-nos transcendents. El DJ té una funció, i és una feina lúdica.

I arriba el 2007 i fas de jurat al programa "Factor X"... El Miqui Puig de la televisió és tal com ets tu o simplement actues?

Una barreja. La televisió és un mitjà que m'agrada molt. I crec que se'm dona bé. La tele és espectacle i has de saber utilitzar el "tempo". És dur, però és creatiu i divertit. Però, a segons quins sectors, els molesta molt que facis televisió... perquè és guanyen molts diners. I això fa ràbia. Jo sóc músic i visc de la música i dels seus voltants.

Tu t'hauries presentat a un programa com aquest?

Tots ens presentem a concursos. Amb Els Sencillos, ens vam presentar a molts, i sempre hi ha un jurat...

Ara presentes Impar. I tot el disc es pot escoltar al teu MySpace. Com pot afectar això a la indústria? Com canviarà la xarxa el concepte de "dret d'autor"?

Això és molt difícil. L'SGAE és un mal necessari. I és que jo crec que tothom ha de tenir clar que la música és una cadena de la qual viu molta gent. El senyor que toca un instrument, el tècnic de so... Però penjar un disc a la xarxa està molt bé. Ja el compraran al concert, o farem una versió en vinil...

Un disc autoproduït. Per no perdre independència o per obligació?

És un disc molt agosarat. Vam començar a fer el disc amb el compromís d'una discogràfica que es va fer enrere el primer dia de gravació, quan estava tot el procés engegat.. I és que hi ha molts mesos d'estudi, hi ha músics molts bons, instruments de màxima qualitat...

Impar és un treball on es parla de fets quotidians: ampolles de vi, seducció, fins i tot futbol... Però també, un disc hedonista. Què li produeix més plaer a Miqui Puig?
És que l'hedonisme forma part de la quotidianitat. Ara mateix, per exemple, el més important que he de fer és anar a sopar amb els meus amics dissabte pa amb tomàquet, pernil.. xerrar, riure... Això és l'hedonisme.

Qui és "El hombre que hacía barcos"?

És una cançó del disc que parla d'un home que ja està cansat de tot i que, a la vida, només li queda fer maquetes de vaixells...

Es diu que el disc està entre l'indie, el classicisme i els vuitanta espanyols. Amb què et sents més a gust?

Pot ser tot això que dius perquè és moltes coses. Però cadascú pot dir allò que vulgui... A mi m'agrada dir que és pop perquè ho engloba tot.

A les cançons, hi ha referències a Sinatra, al cinema francès... Creus que per entendre allò que diu en la seva totalitat s'ha d'escoltar moltes vegades el disc? Tens por que a qui les escolti, se li escapi alguna cosa?

Aquesta és la gràcia. Reivindicar, posar referències mig amagades... D'aquesta manera, cada vegada que ho escoltes, veus alguna cosa diferent.

Una frase que defineix Impar...

És el punt de la seva "i". Un punt, no sé si a part o seguit, però un punt.